

og hvad enten Landmændene synes om det eller ikke. Jeg kan godt forstaa, at Landmændene ikke synes om, at vi komme og se efter, hvorledes de behandle deres Arbejdere, thi det synes inhumane Arbejdsgivere aldrig om. Men det gøre vi Socialdemokrater alligevel, for skulde man tage Hensyn til det, bleve Arbejdsforholdene aldrig nogen Sinde forandrede eller forbedrede. Saa anførte den ærede Minister som en Slags Undskyldning, eller jeg ved ikke, hvad det skulde være, at det er usikkert, om de Kamre, som haves til Tyendet her i København, ere bedre end dem, der findes paa Landet, og den ærede Minister bemærkede, at man vist nok kunde træffe mange usle Boliger, navnlig i de daarlige Kvarterer her i Byen. Ja, deri har den ærede Minister Ret. Det er jeg fuldstændig paa det rene med, men det forandrer jo ikke det allermindste ved Forholdene ude paa Landet, at det er lige saa usselt her i København. Grunden til, at jeg ikke har rørt ved de københavnske Forhold, er den, at jeg har specielt med Forholdene paa Landet at gøre i Anledning af de Bemærkninger, der staa her. Men vi Socialdemokrater ere naturligvis af den Mening, at en Lov, som sikrer Tyendet ordentlige Opholdssteder, skal gælde ikke alene for Landet, men ogsaa for København.

Jeg skal derefter vende mig til den højtærede Indenrigsminister, som gjorde den Bemærkning, at det var det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), af hvem jeg havde ladet mig forlede til at omtale hans Skattecirkulære, og at jeg slet ikke selv havde efterset Cirkulæret. Jo, jeg kan forsikre den ærede Minister, at jeg har efterset det. Allerede i Sommer, da Cirkulæret udkom, har jeg efterset det, saa: det er ikke foranlediget ved nogen Udtalelse her, jeg er bleven opmærksom paa det, jeg har været opmærksom paa det i flere Maaneder. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har jo nu godtgjort, at dette Cirkulære er ganske i Modstrid med Skatteloven, og at det, hvis det bliver fulgt ude i de forskellige Byraad, kan bidrage til og sikkert vil bidrage til, at en hel Del Borgere miste deres kommunale Valgret. Jeg skal ikke

komme nærmere ind herpaa, da det, som sagt, er dokumenteret af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds.

Jeg skal dernæst omtale de Forhold, som jeg berørte med Hensyn til den grønlandske Handel. Mit Formaal med at omtale disse Forhold var ikke at kritisere det Underskud, som findes paa Finansloven. Jeg nævnede derfor ikke de forskellige Poster, hvorfra Underskuddet hidrører. Jeg har meget godt lagt Mærke til, at der skulde anskaffes et nyt Dampskib, men da jeg ikke havde til Hensigt at kritisere Handelen paa dette Punkt eller undersøge, hvorledes man med Hensyn til Administrationen kunde formindske Underskuddet, har jeg ladet det ligge. Jeg har kun péget paa det, der var Hovedsagen, nemlig at skaffe Staten forøgede Indtægter ved en mere rationel Fremgangsmaade med Hensyn til Fiskeriet deroppe. Det glæder mig, at den højtærede Minister allerede har udsendt de Skrivelser, han omtalte, hvorved Handelen med saltet Fisk er overtaget af Direktoratet for den grønlandske Handel, og at det er forbudt private at handle med disse Varer; det vidste jeg ikke. Jeg er saa meget mere glad derved, som de socialistiske Tanker, som vi Socialdemokrater repræsenterer, dog ikke synes at være saa afskrækkende for den højtærede Minister. Det, man her er inde paa, er jo Statsdrift, Statsproduktion, hvilket jo er det, vi tilstræbe. Naar den højtærede Minister gaar saa vidt fuldstændig at forbyde den private Handel her, er han inde paa det System, som vi arbejde for. Det glæder mig, at disse Tanker have vundet Gehør hos den højtærede Minister trods den Antipati, han stadig viser. Man ser jo ogsaa ofte, at de Tanker, som vi Socialdemokrater repræsenterer, møde Modstand mange Steder, hvor de notorisk praktiseres. Og naar nu den højtærede Minister er kommen ind paa denne Bane, vil jeg ønske, at han ikke i alt for høj Grad vil holde sig til det fra Fædrene nedarvede System, men ikke være bange for at slaa ind paa ny Baner, naar det maatte være heldigt.

Jeg tillader mig at henstille, om man ikke i Grønland burde henkøge Fisk og forsende dem som henkogt Vare. Der er i Rigsdagstidende kommet til at staa en